



GIGOFF

INFORMATION

Göteborgs Informations Center för Oidentifierade Flygande Föremål

NR 3 1974 - ÅRGÅNG 5



Fyra flygplansbesättningar såg 10–15
lysande objekt över Europa

UFO—observationer över Frankrike

Föreningen

ORDFORANDE:

Björn Högman
Ahrenbergsg. 14 A 416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

VICE ORDFORANDE:

Alf Tollhag
Färdevägen 3
442 00 Kungälv

SEKRETERARE:

Sven-Olof Fredrikson
Stobéegatan 28 B 416 53 Göteborg
Tel. 031/21 87 10.

KASSÖR:

Siv Högman
Ahrenbergsg. 14 A 416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

INFORMATION och PR-avdelning:

GÖTEBORG

Jörgen Karlson
Sagögången 57 3 vån. 422 45 Hisings Backa
Tel. 52 54 75.

STOCKHOLM

Boris Jungkvist
Klasrovägen 39 A 191 49 Sollentuna
Tel. 08/35 53 64.

FOTOTEKNISK avdelning:

Gunnar J:son Bunker
Roy Karlsson
Lars-Erik Svennberg

GICOFF

håller möte i egen lokal vid Långåkern 1
Sävedalen.

Upplys. ordf. Björn Högman,
tel. 031/25 62 07.

Mötesdagar 1974:

3. 9	1. 10	29. 10	26. 11
17. 9	15. 10	12. 11	10. 12

Omslagsbild:

Pilotobservationerna av lysande objekt
över Europa den 26 januari 1974 vållade
stora rubriker i dagspress och UFO-
tidningar. - TEFAT ELLER VAD?

GICOFF har svaret. - Se sid 12.

EFTERTRYCK FORBUDES
utan redaktionens medgivande.

Tidningen

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Sven-Olof Fredrikson

ANDRE REDAKTÖR:

Björn Högman

REDAKTIONSSEKRETERARE:

Bertil Nilsson

I REDAKTIONEN:

Tony Ericsson
Ingemar Hedenvik
Siv Högman
Lars-Erik Svennberg
Alf Tollhag

ILLUSTRATIONSTECKNARE:

Tage Jonsson
Rickard Lidblom
Leif Nilsson

PRENUMERATION - DISTRIBUTION:

Jörgen Karlson
Sagögången 57 3 tr 422 45 Hisings Backa
Tel. 031/52 54 75.
Pg. 42 85 03-7

LAYOUT:

Björn Högman

GICOFF - Information utkommer med
6 nr/år.

Medlemskap kan erhållas genom inbe-
taling av kronor 39 avseende helår,
eller 21:50 avseende halvår, å postgi-
ronummer 42 85 03-7.

UTLANDSKORRESPONDENTER:

FOREIGN CORRESPONDENTS:

DANMARK Ingemar Hedenvik
Fjällveronikan 4
424 48 Angered
Tel. 031/30 39 56

FINLAND Björn Högman
Ahrenbergsg. 14 A
416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

NORGE Leif Nilsson
2:dra Villavägen 5
433 00 Partille
Tel. 031/26 18 83.

OVRIGA UTLANDET:

Sven-Olof Fredrikson (Eng.)
Stobéegatan 28 B
416 53 Göteborg

Ake Nilsson (Ty.)
Lindormsg. 25
502 37 Borås

Redaktionellt

Av Sven-Olof Fredrikson

Detta nummer är tyvärr gjort under myc-
ket stor tidspress. Tryckeriet har som
alla andra semester under sommaren
varför vi måste ha allt skrivet, layouten
gjord o s v till pingst. Det är nästan en
månad tidigare än normalt. Innehållet
har blivit lidande på detta. Vi har inte
fått de svenska UFO-fall klara vi hade
tänkt och därför blir det mest utländskt
den här gången.

Vi ägnar relativt stort utrymme åt pilot-
observationerna över Lissabon i januari
i år, sid 12 - 15 och 22. Orsaken är att
flera UFO-tidningar i Europa gett dem
mycket stort utrymme och dessutom dra-
git vittgående slutsatser om vad det va-
rit.

Då det för oss framstår som viktigast
att redogöra för det verkliga händelse-
förloppet kan vi inte endast beröra fallet
flyktigt utan vi vill ingående redogöra för
det, trots dess fullt naturliga förklaring.

Vi beklagar att UFO-intresserade via en
del tidskrifter får helt felaktig informa-
tion. Som exempel kan nämnas Västtysk-
lands största UFO-tidning, UFO-Nach-
richten, vilken ger observationerna myc-
ket stort utrymme och som källa använ-
des den svenska tidningen Kvällsposten
utan att själv på något sätt kontrollera
uppgifterna.

Under ett par års tid tycker vi oss ha
kunnat konstatera en ökad förståelse och
ökat intresse för UFO-fenomenen hos
vissa myndigheter och vetenskapsmän.

Orsaken är utan tvekan det allmänt öka-
de intresset för paranormala fenomen
men även den mer seriösa behandling av
fenomenet som skett i press och bland
ufologer. Vi som sysslar med UFO-feno-
men har blivit mera försiktiga i vårt age-
rande, vi har agerat mer vetenskapligt
och tack vare detta blivit accepterade på
ett annat sätt än tidigare.

En mycket viktig tendens inom fysiken i
dag är dess företrädarens stora intresse
för olika typer av "märkliga" fenomen.
Personligen är jag av den övertygelsen
att initiativen och idéerna i framtiden in-
om de paranormala vetenskapsgrenarna
kommer att ligga hos fysiker som söker
olika vägar ut ur det dilemma som fysi-
ken i dag befinner sig i. Många fysiker
känner det vara på tiden att ompröva he-
la fysiken och de lagar och axiom som
styr den. Då ufologin är en av dessa ve-
tenskapsgrenar kan denna utveckling
komma att ha stor betydelse för oss som
sysslar med det. På ett helt annat sätt
kan vi få stöd för vårt intresse och möj-
ligheten finns t o m att vi snart blir
överspelade.

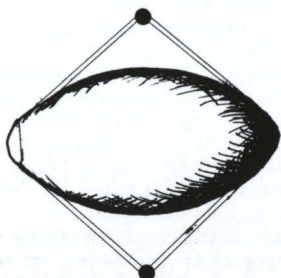
Den dag fysiken accepterar UFO-fenome-
net gäller det att hänga med och inte lig-
ga kvar och mala i samma spår som nu.
Samtidigt lär vi dock kunna glädja oss åt
att vi i inte oväsentlig grad har bidragit
till UFO-fenomenets acceptande.

GICOFF-redaktionen önskar alla

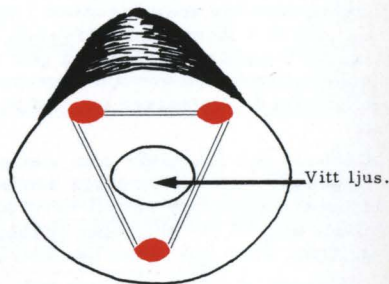
EN SKÖN SOMMAR.

UFO—OBSERVATIONER ÖVER FRANKRIKE

MYSTISKT UFO MED BLINKANDE LJUS FÖRBRYLLAR DET FRANSKA FÖRSVARSDEPARTEMENTET



Föremålet sett från sidan.



Föremålet sett underifrån.

"En mycket påtaglig UFO-observation" i Frankrike betraktas av bekymrade myndigheter som den viktigaste som någonsin gjorts i landet.

Händelsen tillmäts stor betydelse eftersom det är den första observation i Frankrike som också har bekräftats av polismyndigheter.

En av observatörerna var faktiskt en ganska högt uppsatt polischef.

Adjutanten Henri Gauthier, 50 år, chef för Ouzoves-sur-Loire-gendarmeriet i centrala Frankrike, bekräftar observationen som gjordes kl 18.20 den 10 december 1973. Han säger:

"Låt mig för det första göra helt klart att jag är en gendarm, en polisofficer, och att jag vanligen inte svamlar om flygande tefat eller små gröna män.

Jag är tränad att observera och att rapportera vad jag har sett. Detta var ett oidentifierat flygande föremål. Jag har faktiskt aldrig sett något liknande under mina 30 år inom yrket.

Naturligtvis var jag skeptisk när två damer kom in på polisstationen och meddelade att de såg något underligt på himlen. Men så snart jag kom ut, tillsammans med en annan polis, kunde jag se blinkande ljus som rörde sig sakta mot sydöst, under absolut tystnad.

Det var tre röda ljus och ett vitt ljus som var mycket starkt. Vi såg dem i ca 10 minuter tills de ungefär 1 000 fot (ca 305 meter) längre bort försvann bakom några träd.

De rörde sig mycket långsammare än ett flygplan och det kan inte ha varit en helikopter.

Jag är ingen känslornas man, men det var faktiskt en mycket egendomlig upplevelse."

Fru Suzanne Davaine såg föremålet från sitt hem helt ovetande om de andra fyra vittnena. Hon berättar:

"Vad som förutom ljuset förvånade mig mest var det faktum att maskinen var helt ljudlös och att när den passerade över mig så reste sig mitt hår.

Den passerade endast ca 180 meter ovanför mig och den var omkring fem meter lång och ungefär hälften så bred. Den var oval i formen."

Gendarmen Guy Thierry som iakttog fenomenet tillsammans med sin chef, adjutanten, har också blivit intervjuad i enrum. Han berättar:

"Vad jag såg skakade mig verkligen. Det starka ljuset fångade mitt intresse. Vi stod där och såg på det, helt fascinerade. Jag har arbetat i gendarmeriet i 20 år och aldrig sett något liknande."

De båda damernas vittnesmål stämmer för övrigt mycket bra överens med polis-männens.

Slutligen bör tilläggas att myndigheterna tillmäter fallet stor betydelse eftersom respekterade vittnen som poliser varit inblandade.

- o - o - o - o - o -

Källa:

National Enquirer från den 7.4.1974.

Översättning: Alf Tollhag.

ENORMT "VIBRERANDE" UFO VISADE SIG TRE GÅNGER PÅ EN VECKA

Polis, borgmästare och flygvapenpersonal bland vittnena.

Ett enormt "vibrerande" UFO har visat sig tre gånger på mindre än en vecka över sydöstra Frankrike. Mer än 40 vittnen har sett föremålet och blivit mycket förbluffade.

Bland dem som rapporterat att de har sett föremålet finns två mycket välrespekterade högre polistjänstemän, en borgmästare och två franska flygvapentjänstemän, vilka även tagit färgbilder av föremålet. Bilderna har dock ännu inte blivit frisläppta av de franska myndigheterna.

"Det såg ut som en enorm skiva med något som liknade halvmånar på undersidan. Framsidan tycktes cigarrformad", sade fru Marie Walzack.

Hon är 49 år och caféägare i den lilla staden Cures där åtminstone 30 personer var bland de första att se det underliga fenomenet på söndagskvällen den 24 februari 1974.

"Vi rusade ut allihop från caféet för att kunna se det, och andra personer gjorde oss sällskap. Någon i gruppen fick tag i en telefon och ringde polisen."

En fransk polissergeant, Charles Robin, 40 år, sade:

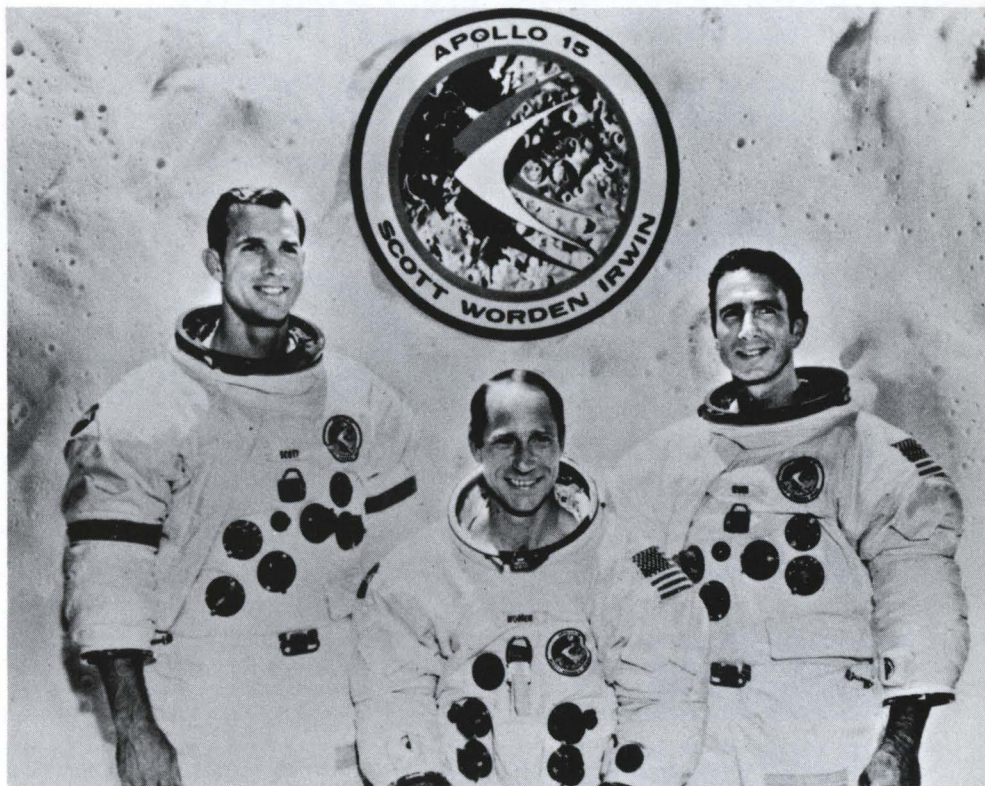
"Jag mottog samtalet och åkte i väg med bilen till caféet. Med mig i bilen var min

forts på sid 21.

ELVA FÄRDER MED APOLLO

Av Tony Ericsson "Rymd-Tony".

Del 7.



Besättningen på Apollo 15 framför sitt emblem.

Den 26:e juli 1971 lyfte Apollo 15 från platå 39 på Cape Kennedy, Florida. Ombord låg David Scott (befälhavare), James Irwin (månlandarpilot) och Alfred Worden (moderskeppspilot) i sina figurformade sitsar.

Förutom större syreförråd hade Apollo 15 en viktig nyhet till, den första månbiolen.

Tolv minuter efter starten gick Apollo 15 in i den planerade parkeringsbanan runt



Som en ö i ett stort hav reser sig ett berg i mitten av Tsiolkovskij-kratern på månens "baksida". Bilden är tagen på cirka 100 km:s höjd.

jorden. Klockan 17.24 var alla kontroller färdiga och Apollo 15 satte kurs mot Månen.

Under överfarten hade astronauterna visat problem med en varningslampa som markerade fel på Apollo-kapselns huvudmotor. Genom kontrollkörning konstaterades att felet endast låg i kontrolllampan.

Den 29:e juli gick Apollo 15 in i den planerade banan runt Månen.

Besättningen sände TV-sändningar och vilade inför det krävande program som väntade dagen därpå.

Tidigt på kvällen den 30 juli kröp Scott och Irwin in i månlandaren och kontrollerade dess system en sista gång.

När det var dags att göra sig fria, uppstod dock problem, månlandaren ville inte koppla loss. Det blev långa och spännande minuter nere i markkontrollen in-

nan kommandodelspiloten Worden rapporterade att han hittat en kontakt som inte var isatt i tunneln mellan de båda farkosterna. De gjorde ett nytt försök och det lyckades.

Klockan 23.15 ägde nedslaget rum endast 600 meter från den beräknade punkten i närheten av månkratern Hadley Canyon.

Några timmar efter landningen genomförde Scott ett s k "stand up eva" d v s han öppnade "takluckan" på månlandaren, kröp halvvägs ut ur öppningen och tog panoramabilder av landskapet. Sedan stängde astronauterna luckan och lade sig att vila inför den första promenaden på månytan.

Klockan 14.29 lördagen den 31 juli 1971 steg Scott ned på månytan som den 7:e människan i världshistorien. Åtta minuter senare var det Irwins tur. Spon-



Närbild från en stenbestrodd krater av relativt sent datum.

tant utropade han:

- Gosse vad vackert det är. Påminner mig om Sun Valley.

Utan större besvär fällde de sedan ut månbilen ur dess förvaringsutrymme.

När det var dags att provköra bilen konstaterades det att framhjulsstyrningen inte fungerade. Fel av den här sorten hade tagits med i beräkningarna och bilen gick utmärkt att köra enbart med bakhjulsstyrningen.

Under den första utflykten satte astronauterna kurs mot bergskedjan Appeninerna. Med på jeepen fanns en TV-kamera som med klar skärpa kunde visa bilder på

Scott och Irwin när de under resan stannade vid olika geologiska "stationer" och tog markprov.

Klockan 16.31 nådde astronauterna fram till Hadley Canyon, den 3 657 meter långa, 400 meter djupa och 2 000 meter breda dalen som var ett av de viktigaste målen på resan.

Där det var slät mark var hastigheten uppe i 12 km/tim, men den sjönk så snart det blev backar. Genomsnittshastigheten låg omkring 9 km/tim.

Klockan 20.43 återvände Scott och Irwin in i sin månlandare. Utflykten avslutades

en halvtimme tidigare än beräknat eftersom de arbetat så att deras syreförråd var på upphållningen.

Efter diverse förseningar kunde Scott och Irwin kl 12.53 den 1 augusti ta plats i sin månbil och inleda söndagsutflykten. Dessförinnan hade de lyckats reparera framhjulsstyrningen på månbilen.

Flera gånger fick markkontrollen uppmana astronauterna att ta det försiktigt när de körde längs randen av månens högsta bergskedja Appeninerna. Sju (7) timmar och tretton (13) minuter varade utflykten.

Den avslutande turen förde dem åter till den 400 meter djupa Hadley Rille. Där bekräftade de att det fanns ävlagringar på kraterväggarna och helt oväntat påträffade de klumpar med gyttjelig konsistens i en angränsande krater.

18 timmar och 27 minuter tillbringades sammanlagt utanför månlandaren. De färdades 25 km med bilen och plockade upp 103 kg prover.

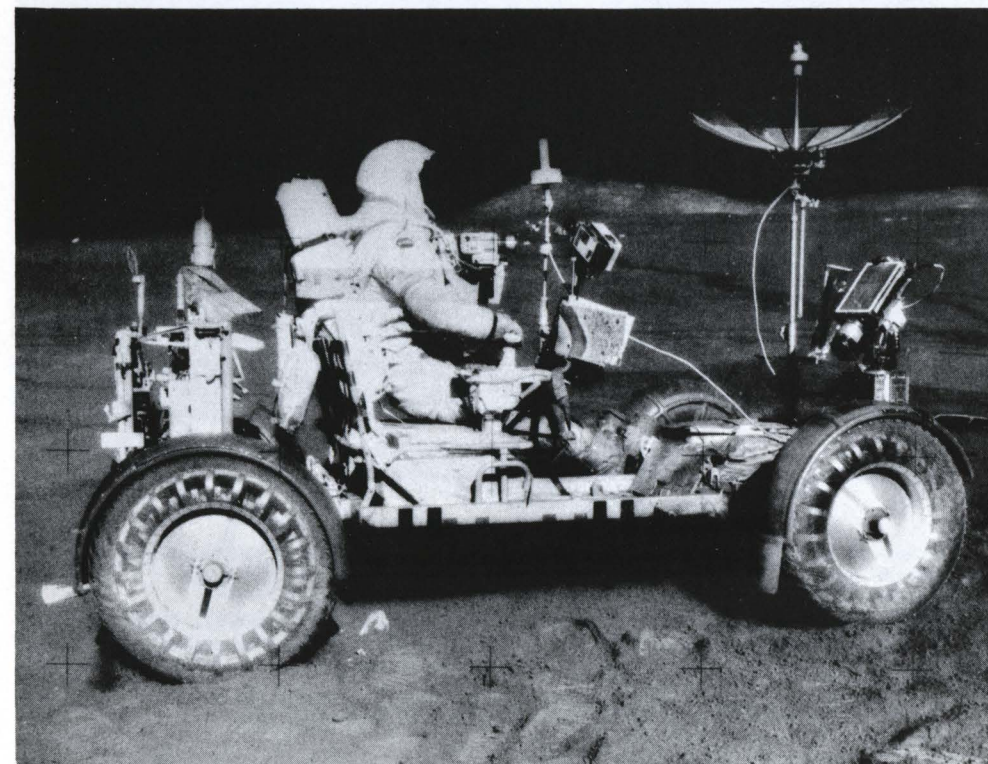
Klockan 18.00 kunde miljoner människor genom TV följa den första direktsända starten från månytan.

Efter den tredje utflykten hade astronauterna parkerat bilen ett hundratal meter från Falcon (månlandaren) så att Houston kunde rikta den direkt-TV-kamera, som fanns kvar på bilen, emot månlandaren. Sändningen varade bara några sekunder, sedan försvann Falcon för alltid ur kamerans synfält.

Efter 7 minuter och 15 sekunder gick månlandaren in i sin bana kring Månen, för att docka med moderskeppet som tidigare gått in i en flackare bana så att återföreningen kunde ske på 15 km:s höjd klockan 20.10. Dockningen ägde rum under Endeavours 49:e månvarv.

Torsdagen den 5:e augusti inledde astronauterna sin hemfärd.

Senare samma dag genomförde Alfred Worden den första rymdpromenaden i yttre rymden. Han tog sig, med hjälp av hand-



Månbilen under den långa expeditionen.



Bilen parkerad nära månlandaren.

tag fästade på kapseln, till servicedelen och hämtade där kassetter med filmer som hade tagits i omloppsbanan runt Månen. I 20 minuter varade promenaden och när han kom in yttrade han spontant:

-Jag borde ha stannat ute längre.

Strax före klockan 22 lördagen den 7 augusti landade Apollo 15-astronauterna i Stilla Havet. Hastigheten var dock högre än normalt på grund av att en av de tre fallskärmarna inte hade vecklat ut sig. Eftersom kapseln var byggd för att klara sig enbart

på två fallskärmar blev det ingen oro i Houston.

För första gången slopades också karantänsvistelsen och redan dagen efter landningen fick astronauterna träffa sina familjer.

Fortsättning i nästa nummer.



Nya astronomiska märkligheter

Enligt pressuppgifter i mitten av maj 1974 har tre astronomer vid Leiden-observatoriet i Nederländerna upptäckt en osynlig himlakropp som befinner sig på två miljarder ljusårs avstånd från jorden (ett ljusår = 9,46 miljarder km) och utsänder stark radioaktiv strålning.

Himlakroppen skulle vidare röra sig med en hastighet av 108 000 miljoner km/tim, uppgavs det. Är detta korrekt återgivet, hävdar man alltså att radiokällan rör sig 100 gånger fortare än ljuset (vars hastig-

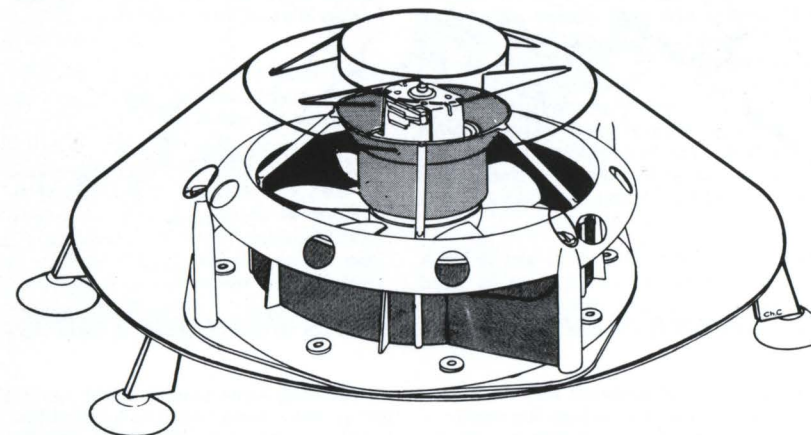
het är 1 080 miljoner km/tim eller, vanligare uttryckt, ca 300 000 km/sek).

Numera är det för all del vanligt att det inlöper rapporter från fysiken och astronomin som tyder på att det är dags att omvärdera den nuvarande världsbilden (i den mån det finns någon enhetlig sådan) totalt. Men även om det i detta fall kan tänkas att man gått vilse bland tusentalen vid återgivandet av universitetets uppgifter och hastigheten bara är en tiondel av ljusets är det vackert så.

BN



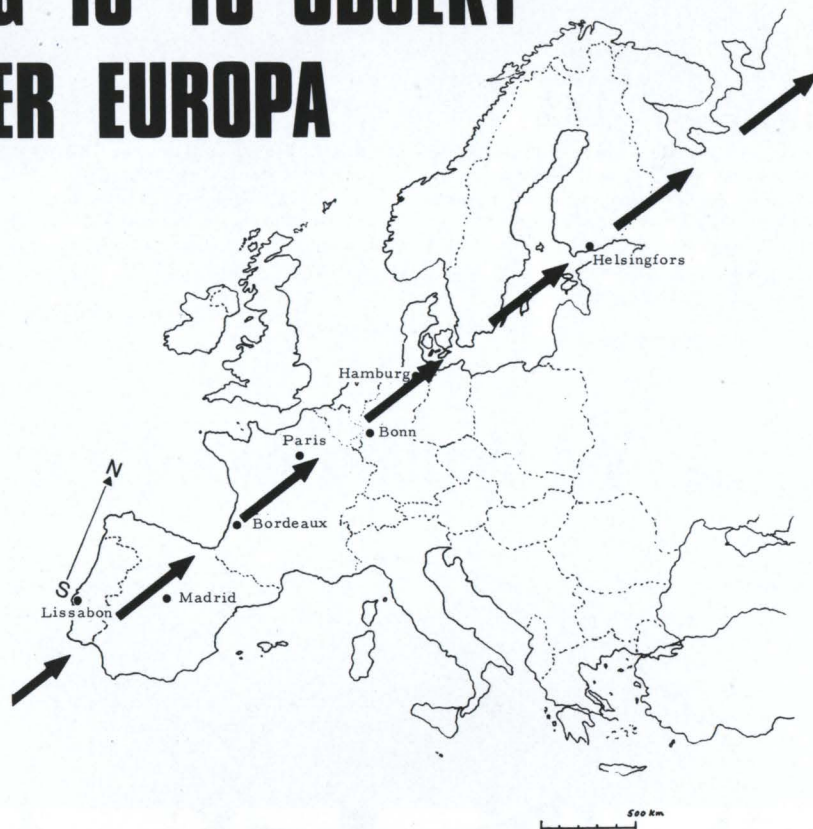
Vad föreställer bilden?



Ja, det tar väl ingen miste på? Eller.....?

Lösning sid 23.

FYRA FLYGPLANSBESÄTTNINGAR SÅG 10-15 OBJEKT ÖVER EUROPA



PILARNA VISAR OBJEKTENS FÄRDRIKTNING.

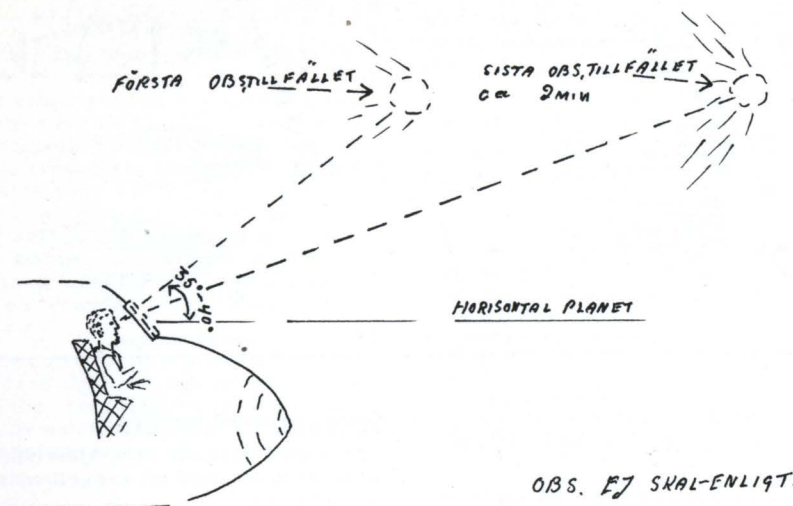
Genom tidningen Kvällsposten har denna mycket intressanta observation kommit till GICOFF:s kännedom. Händelsen utspelar sig över Portugal strax öster om Lissabon.

Den 26 januari 1974 var flygkapten Lars Berglund, flygkapten Per G Norberg och färdmekaniker Karl-Gustav Offrell, med en Boeing 727 ur TRANSAIR:s flygflotta, på väg från Las Palmas till Sverige med 130 charterresenärer ombord. Boeingplanet flög på 10 700 meters höjd med en hastighet av 930 km/tim. De höll nord-

nordostlig kurs (exakt kurs var 031 grader). När observationen inleddes var klockan exakt 02.59 GMT (03.59 svensk tid).

På den höjd flygplanet befann sig och däröver var sikten mycket god. Det var mörkt och stjärnklart.

Förutom besättningen på TRANSAIRplanet sågs ljusfenomenet samtidigt av besättningarna på ett norskt Braathen-plan, ett portugisiskt TAP-plan och ett engelskt Leicer-plan.



Vitnesteckning hämtad ur GICOFF:s rapportformulär.

Vad som hände.

Vi skall här börja med att låta flygkapten Lars Berglund med egna ord beskriva händelseförloppet:

"När vi befann oss strax öster om Lissabon upptäckte vi uppskattningsvis 10 - 15 föremål som efter sig hade en kraftig gulvit ljussvans. Skenet från ljussvansen var inte kraftigare än att man kunde se stjärnorna igenom den. Det var en helt fascinerande syn. De två första föremålen i V-formationen verkade vara större än de andra. Alla var, liksom skenet bakom, klart vitgula men ibland tonade färgen mot någon "grådaskig" färgton. Dock kunde konturerna urskiljas rätt bra.

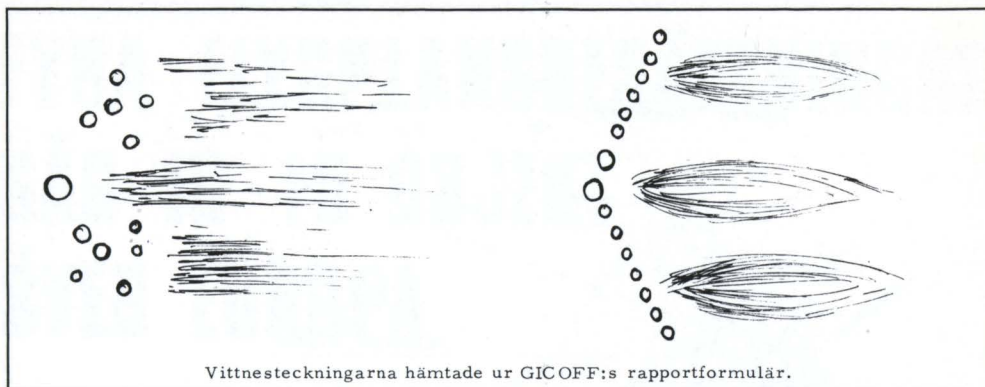
Föremålens hastighet är väldigt svår att uppskatta men jag skulle tro ca 10 (tio) gånger ljudhastigheten (ljudets hastighet är 340 m/sek, GICOFF:s anm). Likaså deras flyghöjd är svår att bedöma, uppskattningsvis 15 000 - 22 000 meter eller kanske ännu högre. Lissabon Radar kunde inte upptäcka dem. Deras flyghöjd, hastighet och kurs verkade vara konstant. Inga kursändringar förekom.

Alla vi tre i cockpiten (förarkabinen) blev så hänryckta av det inträffade att det blev inte mycket sagt under dessa två minuter men desto mera senare.

January 26, 1974, the crews of four passenger aircrafts (British, Portuguese, Norwegian and Swedish) saw 10-15 bright objects in formation flight with a speed of about Mach 10 and height of about 60 000 ft in the air-space over Lisbon, Portugal.

The objects were observed about a minute.

In cooperation with civil engineer Björn Gimle, Stockholm, GICOFF received information that the next latest rocket stage to the communication satellite MOLNIJA 1-AA, brought up by the Soviet Union on November 14, 1973, passed the place at that time. Therefore, with a safety of nearly 100 per cent, the observation can be explained as a satellite crash in the atmosphere.



Föremålen tonades sedan bort i något grådisigt och "svansen" liksom bleknade till intet.

Ungefär 1 - 2 minuter efter det att föremålen försvunnit anropade ett portugisiskt TAP-plan Lissabons flygkontroll för att höra om de hade eller kunde upptäcka föremålen på radarn, men de kunde inget se.

Samtidigt rapporterade jag att vi också hade sett föremålen. Omedelbart efter oss bekräftades observationen av ett engelskt (Leicer) flygplan. Det gjorde likaså ett norskt Braathen-plan av typen Boeing 737. Eftersom vi hade kontakt med varandra förstod vi att det sistnämnda flygplanets (Braathen) besättning var övertygad om att detta måste vara ett s k "FLYGANDE TEFAT". Vi hade inget att invända mot detta. Eftersom vi i vårt dagliga värv mycket ofta ser meteoror eller s k stjärnfall, ryska och amerikanska rymdkapslar och satelliter av alla former, kan dessa helt avskrivas. Ja, vad återstår?"

- o - o - o - o - o - o -

Am 26, Januar 1974 im Luftraum nahe von Lissabon beobachteten die Besatzungen eines englischen, eines portugieschen, eines norwegischen und eines schwedischen Passagierflugzeuges 10-15 leuchtende Objekte mit ungefähr der zehnfachen Schallgeschwindigkeit und in einer Höhe von etwa 20 000 m. Die Sichtung dauerte ungefähr eine Minute

In Zusammenarbeit mit Diploming. Björn Gimle, Stockholm, hat GICOFF Erkundigungen eingegeben, dass die Vorletzte Raketenstufe des Verkehrssatelliten MOLNIJA 1-AA, am 14. November 1973 von der Sowjetunion aufgeschossen, zu dieser Zeit den erwähnten Luftraum passierte.

Man kann es also fast hundertprozentig gewiss sein, dass die vier Flugzeugbesatzungen einen hinunterstürzenden Satelliten gesehen haben.

Kompletterande uppgifter:

Föremålen verkade vara självlysande fasta kroppar med ett oregelbundet pulserande ljus.

När flygkapten Berglund upptäckte föremålen befann de sig i nordnordostlig riktning och de försvann i norr.

Vid första observationstillfället befann sig föremålen ca 35 - 40 grader över flygplanets horisontalplan och när de ca två minuter senare försvann befann de sig ca 15 - 20 grader över horisontalplanet. (Se flygkapten Berglunds skiss.)

Hela observationen varade i cirka 2 minuter.

- o - o - o - o - o - o -

Här följer så flygkapten Per G Norbergs beskrivning av ljusfenomenet:

"I cockpit fanns förutom jag själv även kapten Lars Berglund och flygmaskinist K G Offrell.

Vi iakttog på flygplanets högra (styrbords) sida cirka 20 grader över horisonten en formation av lysande föremål.

Enligt min uppfattning var det några få, två eller tre, större i mitten, medan det på varje sida i prydlig V-formering låg flera (fem eller fler) små lysande punkter. Avståndet var långt och kan ha varit åtskilliga kilometer, höjden kanske 20 000 meter eller mer. Farten var mycket hög, Mach 5 - 10. (Mach 1 = ljudets hastighet, GICOFF anm.) De rörde sig horisontellt och kursen var ungefär 010 grader d v s nästan nordlig. De hade även, var och en, en lysande "svans" efter sig. (Se skissen.)

Föremålen gjorde ett starkt intryck av kontrollerad flykt och uppfattades så av oss alla tre. Iakttagelsen varade i ungefär 30 - 60 sekunder, svårt att säga exakt men vi uppfattade det som relativt lång tid.

Under tiden observationen pågick rapporterades fenomenet av ett flygplan från det portugisiska flygbolaget TAP, på portugisiska till markstationens radarobservatör, som emellertid beklagade att han ej kunde se något på sin radarskärm. Övriga flygplan som såg och bekräftade händelsen var ett brittiskt flygplan och ett norskt Braathen-plan."

- o - o - o - o - o - o -

Ja, så långt vittnenas rapporter.

Med tanke på att vi tidigare har haft observationer med snabbt flygande ljusfenomen som liksom tonades bort vid försvinnande, det har då oftast rört sig om satellitstörtningar, tog vi kontakt med en av våra satellitexperter, civilingenjör Björn Gimle, Stockholm, för att låta ho-

nom göra en undersökning av fenomenet.

Med hans hjälp har vi nu lyckats lösa gåtan med dessa oerhört snabbflygande ljus.

Att vi i GICOFF kan vara så säkra på vår sak beror på två omständigheter.

För det första har vi fått mycket noggrant utförda rapporter från piloterna, som en god grund till fortsatta undersökningar och för det andra har vår satellitexpert gjort en mycket noggrann undersökning med hjälp av ett flertal satellitlister. Han har även erhållit data från GICOFF tagna ur vittnenas rapporter.

Vi återger här brevet som GICOFF fick från civilingenjör Björn Gimle, texten i detta ger svaret på observationen.

"Jag har nu fått så gott som slutgiltiga rapporter från Science Research Council och Royal Aircraft Establishment. Enligt dessa störtade endast en satellit den 26 jan 1974. Det var näst sista steget, 1973-89 D, till kommunikationssatelliten Molnija 1 - AA, uppsänd av Sovjet den 14 november 1973 i en bana med 64 grader 93 inklinations, höjd 241 - 476 km.

Exakt tid för störtningen angavs liksom oftast ej, men kan möjligen anges i slutliga tabellen för år 1973, som jag väntar mig få någon gång maj - juli 1974.

Det är dock mycket anmärkningsvärt, att om den utgivna prognosen korrigeras för rätt störtningsdatum (26/1), erhåller man en tidpunkt (för passage av sydöstra Portugal) 02.51, i en riktning som anges på bifogade karta, för den enda passagen detta dygn.

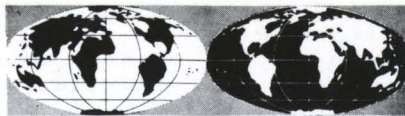
forts på sid 22.

Une observation au l'air près de Lisbonne de 10-15 objets luisants avec environ dix fois la vitesse de son (d'une altitude de 20 000 mètres) est fut le 26 Janvier 1974 de les équipages d'un aérobus anglais, un portugais, un norvégien et un suédois.

Les objets était visible près d'une minute.

En collaboration avec ingénieur Björn Gimle, Stockholm, la GICOFF a reçu des informations que la deuxième marche du satellite communication MOLNIJA 1-AA, envoyé de L' Union Sovjetique au Novembre 14, 1973, a passé la place indiqué a cette heure.

Donc, c'est absolument sûr que c'était un vol piqué satellite que les quatre équipages ont vu.



DEN SYDAFRIKANSKA

MINI - VÅGEN 1972

Del 5.

Charles Bowen

Landningar och humanoider rapporterade från Kap-provinsen

SPEKULATIONER OM ORSAKEN TILL FÖRÖDELSEN PÅ ROSMEADS TENNISBANA.

Vågen av UFO-rapporter, som under juni, juli och augusti 1972 hade gett sydafrikanska pressen oanade möjligheter till veckors livligt skrivande, mycket spekulerande och en del undersökningar, verkade ha ebbat ut i september.

Då tog helt plötsligt vågen ny fart. Det var en eller två förenande rapporter mellan den stora vågen och det nya utbrottet. (När artikeln skrivs finns det inget som tyder på att det blir någon fortsättning, men innehållet är trots allt intressant.)

Två UFO-rapporter från Pretoria

Typiska för de förenande rapporterna var två som publicerades i Pretoria News den 23 oktober 1972:

1.

En yrkesmilitär, M A Raubenheimer, satt på sin veranda i Pretoria Gardens. Det var kl 19.10 söndagen den 21 oktober och tillsammans med honom var fem andra personer. På himlen fick de se ett ljus, format som en 8.

Ljuset rörde sig blinkande från öster mot väster och tillbaka igen. Hela sällskapet sprang till Raubenheimers bil och körde mot föremålet för att se bättre.

Föremålet rörde sig ljudlöst och Raubenheimer säger att det var varken ett signal-ljus eller en helikopter - han är väl förtrogen med dessa och annan utrustning som flygvapnet använder.

Efter 15 minuter bleknade föremålet och försvann. Det verkar som om det fattas

ett antal elementära fakta i rapporten, nämligen

- (1) riktningen i vilken vittnena tittade när de upptäckte föremålet,
- (2) uppskattning av storleken,
- (3) uppskattning av höjd och hastighet,
- (4) färger.

(För att vittnena skulle ha kunnat köra mot föremålet bör det ha varit så nära att det gått att bestämma storleken på det.) En noggrannare uppmärksamhet på dessa detaljer hade förbättrat rapporten och underlättat analyserna.

- o - o - o - o - o -

2.

Mr Dick Richards, f d Spitfire-pilot och verkställande direktör för en motorfirma, bor i Halfeld och såg det andra föremålet över Pretoria ca kl 01.50 den 23 oktober.

Väckta av oväsen från vinden gick han och hans fru upp för att stänga fönstren. De såg då ett ljus, som de trodde var en satellit, sakta stiga på uppskattningsvis 4 km:s avstånd och med en hastighet av omkring 800 km/tim.

Det rörde sig norrut mot stadens centrum. Richards skyndade sig att hämta sin kikkare. Han såg att föremålet lyste i ca 3 sekunder för att sedan slockna en halv sekund. Det var då uppskattningsvis på en höjd av 300 - 450 meter.

Föremålet saktade nu ner och stannade, sedan svävade det i omkring en halv minut innan det for iväg mot nordost.

- o - o - o - o - o -

Dessa två rapporter var milda förebud till vad som skulle följa i mitten av november.

Rosmead

Herr J du Plessis från Middelburg, Kap-provinsen, säger sig ha sett UFO "irra omkring" på himlen ovanför Karroo under tre månader.

Daily Dispatch rapporterade den 18 november att du Plessis sade sig ha sett det flyga uppåt, neråt och bakåt, för att vid vissa tillfällen "uppföra sig helt tokigt" och sedan snabbt försvinna.

Det har visat sig med varierande färger

- grönt, blått och rött - och det sände ut "raketer".

du Plessis hade sett föremålet komma till Middelburg från olika riktningar, från Graaff-Reinet, Cradock och Rosmead. Det kan (men behöver inte vara) signifikativt att vittnet ställde upp med sina iakttagelser efter en mängd sensationella rubriker i tidningarna den 13 - 14 november.

"UFO landar på skolgård" (The Argus, Kapstads-tidning, från 13.11.1972),

"UFO river upp tennisbana" (Cape Times den 14.11.1972),

"Fyra ögonvittnen till Rosmead UFO" (The Argus 16.11.1972) o s v.

Rosmead är en liten stad i östra Kap-provinsen, ett par mil öster om Middelburg. Tennisbanan som var så illa åtgången finns på ett område tillhörigt Rosmead Primary school (i en del rapporter omnämnd som högstola), där den gränsar till rektorns, Harold Truter, hus.

- o - o - o - o - o -

Ljuset över Rosmead

Lika tyst som det hänt, lika tyst behåller tennisbanan i den lilla staden Rosmead sin hemlighet. Ett ungt träd (av en Eucalyptus-art) strax intill brukade vara safdigt och grönt men håller nu alldeles på att dö, medan träden intill är så gröna som någonsin.

CSIR-vetenskapsmän håller på att analysera kvistar från trädet och bitar av beläggningen från tennisbanan. De hoppas kunna lösa mysteriet med ljuset över Rosmead och vad som rivit upp tennisbanan.

Det finns många teorier och alla har de lika stora hål som tennisbanan. Få invånare är villiga att medge det, men många tror att något främmande föremål har landat där.

En söndagskväll, 12 november 1972, låg tre armésoldater på gräsmattan vid militärbasen. Det var Gerrie Buitendag, Fanie Rosseau och Petrus Nel. De vaktade ett stort bensinupplag.

Strax efter kl 20 pekade Gerrie i riktning mot tennisbanan några hundra meter bort. Där cirkade ett rött ljus, liknande baklyktan på en bil. De blev förvånade men intresserade sig inte vidare för saken.



Den upprivna tennisbanan i Rosmead undersöktes ingående.
Det gick inte att åstadkomma liknande skador med en spade.

Vid samma tidpunkt sträckte sig sergeant John Goosen och konstapel Koos Brazelle på Middelburgs polisstation efter sina kikare. De tittade mot Rosmead 18 km därifrån, där ett underligt ljus hängde på himlen. Det ändrade färg hela tiden. Andra personer såg det också.

- I själva verket hade ljuset upptäckts redan fredag natt, förklarade Besie Coetzee för Rapport.

- Vi var på väg mot Rosmead. Vi stannade och tittade i hela 15 minuter.

Harold Truter, rektor i Rosmead, kom hem kl 20.30 på söndagskvällen. Han blev stum av förvåning när han såg tennisbanan intill sitt hus.

Där fanns stora hål i asfalten men grinden var fortfarande hel och trådstaket var inte bucklat eller skadat på något sätt.

Sedan såg han ett långt lodrätt ljusstreck på himlen. Skenet försvann plötsligt. Han

rusade till telefonen och ringde polisen i Middelburg.

Sergeant Goosen och konstapel Brazelle tittade fortfarande på ljuset i sina kikare när telefonen ringde. När de hört vad som hänt skyndade de sig till Rosmead.

Området genomsöktes. Där fanns ingenting utom att man såg den lodräta ljusstrimman i skyn på nytt. Den rörde sig sedan i höjdlid och försvann tvärt.

Fem stora hål i tennisbanan bildar ett tydligt mönster. I borte delen av banan finns det två nästan ovala hål, omkring 3 meter i diameter, med en "svans" och ett mindre hål. I mitten av banan finns ett cirkelrunt hål med ca 2 meters diameter.

I den främre bandelen finns det också två nästan ovala hål med "svans" och mindre hål. Där finns också två små hål som verkar ha gjorts av en pigg.

Man grävde försiktigt upp asfalten runt

ett av dessa hål och sände den tillsammans med kvistar från trädet till CSIR för analys.

Endast asfaltslagret, ca 10 cm tjockt, var upprivet. Det asklager banan var anlagd på hade inte rörts på något sätt. Bitar av asfalt hittades också ca 50 meter bort i riktning mot en närliggande kulle. Inget återfanns på stängslet.

Det fanns inga tecken som tydde på att spadar eller skyfflar hade använts, inte heller hade asfalten blivit smält eller svedd på något sätt. Stängslet eller grinden hade inte heller rörts.

En teori är att banan blivit förstörd genom en explosion och det kan låta troligt, men endast asfalten har skadats. Asklagret var intakt. Ingen explosion hade hörts. I ena kanten av banan, nära ett litet hål, verkar det som om ett träd sakta håller på att dö från toppen och neråt. Liknande träd i närheten är oskadda.

Mannen som anlade tennisbanan säger att om gas ansamlats tills den oundvikligen exploderade skulle djupa hål ha rivits upp överallt. Men han har aldrig hört talas om något liknande.

Ytterligare information hämtad från Daily Dispatch 18 november 1972 visar att:

- Överste B J van Heerden, distriktschef vid polisen i Middelburg, fastslog att det döende trädet var bränt.
- En teori om att virvelvindar orsakat fördöelsen kunde förkastas eftersom inga asfaltsbitar vänts.
- Soldater som vaktat bensintankar 400 meter från platsen rapporterade till polisen att de sett röda ljus, likt baklyktor, som rört sig i cirklar på tennisbanan.
- Då de röda ljusen försvann belystes hela bensindepan med ett underligt, glödande ljus.
- Skyttarna P K Nel och S J Rosseau sade att ljusen var på banan och inte intill.
- Inga hjulspår hittades på eller i närheten av tennisbanan.

- o - o - o - o - o - o -

Landning med "besättning" rapporterad nära Middelburg

Daily Dispatch hade den 18 november ett Press-stopp efter sin Rosmead-rapport med rubriken

"MAN FRÅN MARS?"

Det var herr Gert Pretorius som sett två "små röda män" framträda ur ett glödande föremål.

Londontidningen Evening Post berättade samma dag hur polischef van Heerden och Middelburgs postmästare George Anderson letat i en timme på Ouberg, ett berg i utkanterna av Middelburg, efter att ha mottagit rapporten. De fann ingenting.

- Översten och jag skulle inte vara rädda att träffa och prata med vem som helst i föremålet, antingen "jording" eller från yttre rymden, sade Anderson.

- Jag skulle inte ha blivit rädd, för jag tror inte att de vill skada oss. Vi skall inte skjuta på sådana föremål som de gjort i Fort Beaufort, tillade han.

Det fanns andra vittnen vid sidan om Pretorius, inkluderande herr och fru Coetzee och fru Nola van Deventer, som berättade hur ett barn ropade på henne för att hon skulle komma och se "saken på berget". Pojken var mycket skrämmd.

För att kunna uppvisa fakta måste vi återigen anlita en redogörelse från Rapport den 18 november, översatt av Phillip Human.

En tefatslandning vid Middelburg

Två små män, en meter långa, röda, lysande och bärande ryggsäckar på sina axlar, gick ur ett flygande tefat vid Middelburg i Kap-provinsen.

Några personer bevittnade storögt och skrämt detta och sprang sedan efter polis. Ingenting hittades.

G Pretorius, en äldre posttjänsteman i Middelburg, åkte tillsammans med sin fru och son ut vid 20-tiden på fredagskvällen den 17 november.

Samma dag hade han retat Betsie Coetzee, också hon vid postkontoret, som berättat för Rapport att hon sett ett ljus över Rosmead den natt då tennisbanan hade förstörts.

Pretorius sade:

- Det var min fru som först gjorde mig uppmärksam på ett klart ljus - ett cirkulärt sådant - som lyste upp det berg över vilket det hängde.

Plötsligt bara försvann det och vi skyndade mot polisstationen. Detta förde oss närmare den plats där vi sett ljuset. Lika tvärt blossade det upp igen, knappt en kilometer från oss. Det var då vi såg två lysande små röda män upplysta av föremålet. De bar något som liknade ryggsäckar på ryggen och det verkade som om båda hade en liten fackla i handen. Sedan försvann alltihop som om ljuset plötsligt släckts.

Hans fru sade att hon blev paralyserad av chocken. Hon hade sett alltihop precis så som hennes man beskrev det.

Medan de två satt kvar i bilen, skrämde och skakade, kom Koos Coetzee till platsen. Helt överraskande frågade han om de sett det också. Fru Pretorius kunde inte få fram ett ljud. Hon satt där storögd och bet på naglarna.

- "Saken" lyste upp hela området som på dagen, men för mig verkade det inte vara små röda män som framträdde. Det tycktes vara ben på vilka "saken" hade landat. Inunder benen fanns små ljus, förklarade Coetzee.

Strax därefter hade överste van Heerden själv bestigit berget för att se sig omkring. Han och andra nyfikna fann ingenting. Sedan finkammades berget av poliser och hundratals andra. Där fanns inga spår av något ovanligt.

Paren Pretorius och Coetzee var inte de enda vittnena till landningen.

I den färgade stadsdelen flydde män, kvinnor och barn skrämde in i sina hem och låste dörrarna så fort ljusen syntes.

På militärbasen i Rosmead, där tennisbanan ligger, flydde afrikaner in i nattens mörker när de såg ljusen. En man sprang rakt mot ett träd och slogs medvetlös.

Hundratals bilar strålar samman i Middelburg och Rosmead. Varje fältkikare tas fram och torkas av Men ingen har ännu tänkt på att beväpna sig.

- Ni får gärna göra narr av mina små röda män, men jag vet att det var något som ingen kan förklara. Jag kan svära på Bibeln att jag såg dem, sade herr Pretorius.

Kommentarer:

En FSR-korrespondent, G D B Williams, är orolig för händelsen på Rosmeads tennisbana och undrar om förstörelsen är del i en utarbetad bluff.

Den möjligheten måste tas upp trots att det vid första anblicken finns faktorer som talar emot denna teori:

Avsaknaden av hjulspår,

saknaden av ljud som skulle väckt andra i närheten och

att endast asfalten var skadad men inte underliggande lager.

Denna artikel är baserad på tidningsrapporter. I ett land med sådana avstånd som Sydafrika och med dess kommunikationer, har vi inget annat val än att lita på källan för våra informationer.

Vi är tacksamma för den goda samarbetsvilja som visats av ett antal tidningar och i detta fall särskilt av tidningen Rapport.

- o - o - o - o - o - o -

Fortsättning i nästa nummer.

Källa:

Flying Saucer Review Vol 19, nr 1, jan - febr 1973.

Översättning:

Leif Nilsson.

Bearbetning:

Bertil Nilsson.



Specialfirma för teleskop.

Katalog och handbok mot 3:- i frimärken.

ASTRONIK

Pl. 1218
Gadderås
380 40 Orrefors

ENORMT "VIBRERANDE".....

forts från sid 5.

kollega Michel Dormey. På vägen dit, klockan 20.10, kunde vi se föremålet ganska tydligt."

Han beskrev det utan tvekan som ett UFO.

"Jag kan försäkra er att jag aldrig har sett något liknande i hela mitt liv tidigare. Föremålet var minst 275 meter långt (900 fot). Det såg ut som en rund skiva, blågrå till färgen och med tre orangefärgade halvmånformiga föremål på undersidan.

Det rörde sig sakta, mycket långsammare än ett flygplan, och jag kunde faktiskt följa det i ca 45 minuter med en fältkikare. Föremålet försvann bortom horisonten klockan 20.55."

Polischefen Edmond Sallaz, 46 år, konstaterade:

"Vi har dussintals med vittnen som kan gå ed på att de har sett föremålet. Men jag skulle ändå vara skeptisk om det inte vore för den rapport som jag fått från Robin och Dormey. De är mina två bästa tjänstemän, båda erfarna och lugna. Jag har helt enkelt blivit övertygad."

Två dagar senare såg borgmästaren i den närbelägna staden Verbiesles, André Jolibois, ett underligt ljussken genom sitt fönster. Han gick ut för att se vad det kunde vara.

"Jag såg en klart lysande orange halvmåne strax under ett skivformat föremål av mörkare färg. Det var definitivt inte månen jag såg. Den vibrerar inte eller flyger så som detta föremål gjorde. Det är ingen tvekan om att det var ett mycket underligt fenomen det som jag såg."

Samma kväll såg Claude Bouthors, tjänsteman vid det franska flygvapnet, tillsammans med sin fru och en annan flygvapentjänsteman, Bernard Roure, ett föremål från sitt hem nära Eclaron.

Bouthor, 30 år och Roure, 40 år, följde efter föremålet i bil under ca en halv timme. Under förföljandet tog de flera bilder med teleobjektiv.

Bouthor sade:

"Det vibrerade definitivt och utförde något slags 'dansande' rörelser. Det fanns tre orangefärgade halvmånformiga föremål på undersidan.

Jag har varit i flygvapnet i tolv år och

jag är välbekant med olika flygplanstyper och med månens utseende vid olika faser. Detta var ett verkligt UFO."

Polischefen Sallaz som även leder den lokala undersökningen säger:

"Färgfotografierna som har tagits av Bouthor visar mycket tydligt de tre lysande halvmånarna som rapporterats både av mina egna kolleger och av andra vittnen den 24 och 26 februari."

Den tredje observationen kom tre dagar senare, klockan 07.45 den 1 mars 1974. Tre vingårdsarbetare i Epernay, cirka 9 mil från Curel, rapporterade:

"Ett stort lysande föremål format som en cigarr."

Jean Paillard som var ett av vittnena sade:

"Vi såg föremålet i två minuter och det kändes som en hel livstid."

- o - o - o - o - o - o -

Källa:

National Enquirer från den 28.4.1974.

Översättning:

Alf Tollhag.

UFO - RAPPORT

är namnet på en ny fascinerande UFO-tidning. Färsk rapport från landningar, observationer och kontakter med humanoider. En fängslande tidning för den moderna människan. 20 sidor varje kvartal späckade med intressanta händelser från hela världen. 4 nr/år till det häpnadsväckande priset av 10 kronor. Tveka inte

PRENUMERERA NU.

Postgironummer 88 31 76 - 0
Borgny Tingstedt.

forts från sid 14.

Det är en ovanligt god noggrannhet för en prognos för en satellit nära störtning och jag anser mig därför kunna svara att denna satellitpassage till 100 % kan förklara observationen från flygplanet öster om Lissabon.

Att föremålets kurs enligt observationen var 010 grader är ingen väsentlig avvikelse. Att nattetid avgöra ett föremåls kurs är mycket svårt om det inte passerar nästan rakt ovanför (eller nedanför) observatören.

Kartan visar att satelliten passerade över eller nära de mest tätbefolkade delarna av Europa och om det finns observationer på vitt skilda platser, som kan anknytas till denna satellit, så kan identifieringen anses fullständig.

Eftersom flygplanet passerade över Lagos med kurs 031 grader var avståndet till satellitbanan, när planet nått Lissabons latitud, ca 70 km och i så fall (höjdvinkeln 20 grader och avståndet 70

km) befann sig föremålet ca 30 km högre än flygplanet och då bör satelliten 1973-89 D ha störtat redan inom Spanien.

Hälsningar
Björn Gimle."

- o - o - o - o - o - o -

Några ytterligare kommentarer utöver de i civilingenjör Björn Gimles brev är väl överflödiga. Björn Gimles sakliga utredning talar sitt tydliga språk. Våra vittnen från denna observation har sett en satellitstörtning,

- o - o - o - o - o - o -

Källor:

Kvällsposten av den 29.1.74.
Ifyllt frågeformulär av flygkapten Berglund av den 2.2.74.

Brevrapport från flygkapten Norberg i februari 1974.

Brev från Björn Gimle av den 13.3.74.
Telefonsamtal med flygkapten Berglund och Björn Gimle den 20.3.74.

El día 26 de enero de 1974 registraron la tripulación de un avión de pasajeros ingles, la de un noruego, la de un portugués y la de un sueca 10-15 objetos luminosos a la capa de aire de Lisboa a aproximadamente 20 000 metros de altura. La rapidéz de los objetos fue cerca diez veces la de sonida.

Los objetos fueron visibles durante un minuto.

Colaborando con el señor Björn Gimle, ingeniero civil de Estocolmo, la GICOFF ha sacado informes sobre el hecho de que el penúltimo, módulo del satélite de comunicación MOLNIJA 1-AA, lanzado por la USSR el día 14 de noviembre este año debe de haber pasado el lugar arriba mencionado y a ese tiempo.

Por lo tanto una se puede estar seguro de que lo que vieron las cuatro tripulaciones con ciento por ciento fue la caída de un satélite.

Lequipaggio aereo Svedese, inglese, portoghese e norvegiese, vide nel cielo di Lisbona dei obiettivi volanti ad una altezza di 20 000 metri e con una velocità che superava quella del suono per ben dieci volte. L'ossevezione durò 1 minuto. La data fu quella del 26 gennaio 1974.

In cooperazione col ing. Björn Gimle di Stoccolma, ha GICOFF ricevuto informazioni precise. Nel novembre 1973 fu lanciato l'ultimo stadio del satellite di comunicazione MOLNIJA 1 - AA. Il satellite russo, eoccupava la stessa zona area di Lisbona.

Il satellite precipitò. Anoi ci sembra che sarà la caduta del satellite russo vista dal equipaggio aereo nei pressi di Lisbona.

Porukat Neljässä lentolaivassa, uks Englantilainen, uks Portugalilainen, uks Norjalainen ja uks Ruotsalainen, näkivät Lissabonin Likelä noin 10 - 15 Loistava Aihneita taivalla.

Niiten vauhti oli sunille 10 kerta äänen vauhti, korkeos oli 20.000 meetriä. Tämää sattuma tapahtui 26 tammikuuta 1974. Aihnet olit näkösellä sonille 60 sek.

Uhteessa civ.ing. Björn Gimle Stockholm känsä, on GICOFF sanot tietä että nämät aihnet aivan varmasti on jänöksiä, uhdestä osastosa satelliiti MOLNIJA 1 - AA, jonk a Neuostoliito lähätti ulös 14 marras kuuta 1973.

Lösning till

Vad föreställer bilden, sid 11



TAKVENTILATOR I PLAST
TÄTGÄNDE



forts från sid 24.

det till att anta just de former som vi är så välbekanta med från UFO-observationer. Hela konstruktionen krymper ihop och roterenheter bortfaller.

Några exempel på Hesekiels beskrivningar:

"...deras ben voro raka och fötterna somen kalvs och de glimmade som glänsande koppar." (En utmärkt beskrivning av avrundade landningsfötter.)

"...ovanpå fästet syntes något som såg ut att vara av safirsten och som liknade en tron, på vilken satt en som till utseendet liknade en människa." (Befälhavaren i kapseln.)

"...hjul som voro så gjorda att ett hjul var insatt i ett annat och när de gingo behövde de inte vända sig." (Tydliga segmenterade hjul som från varje läge kan röra sig i alla riktningar. Dessutom var något sådant som drivande hjul förstås helt ofattbart på Hesekiels tid.)

Slå upp bibeln och läs själv Hesekiels berättelse. Den stora likheten med vad vår tids UFO-observatörer berättar är uppenbar. Det kan inte utan vidare avfärdas som fantasier om man ser det som en alldeles osedvanligt påtaglig kontakthändelse.



GICOFF-inf. I nästa nummer bl a:

Spansk student fick

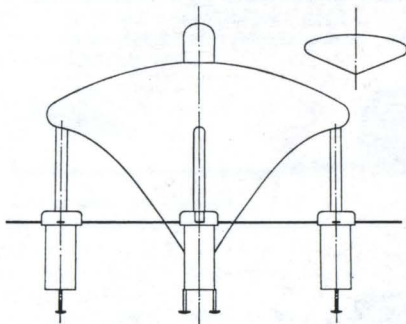
MINI - UFO

på besök i sitt rum.

Bokmalen:

Bertil Nilsson har gjort
recension av boken

DÅ ÖPPNADE SIG HIMMELEN.



Rymdskeppstorlekens beroende av motorens utveckling

En tidig UFO-kontakt

Profeten Hesekiels syn har i alla tider varit föremål för tolkningar och på senare tid är det några som läst texten på ett ganska tekniskt inriktat sätt. Mest bekant är väl Erich von Dänikens uttydning av att det var ett rymdskepp Hesekiel såg.

Men nu har det hänt, det som gör att vi fått hjälp från framstående vetenskapligt håll att läsa stora delar av profetens berättelse som en antik UFO-kontakthistoria. Josef F Blumrich, NASA-ingenjör, berättar hur han överlägset tog fram sin bibel för att få svart på vitt att Dänikens hypotes var ren fantasi. Han läste och blev förstummad. Sedan tog han itu med tekniska beräkningar.

Blumrichs bok,

DÅ ÖPPNADE SIG HIMMELEN,

har nu kommit i svensk översättning på Berghs förlag.

Vi kan inte just nu konstruera en så kompakt och stark drivkälla (t ex i form av kärnreaktor) som måste ha drivit det

skepp Hesekiel såg, men möjligheten ligger kanske nära i tiden, konstaterar han.

Blumrich anser att Hesekiels iakttagelser var synnerligen skarpsinniga, mannen hade en otrolig förmåga att objektivt registrera vad han verkligen såg i en situation som måste ha varit överväldigande för honom:

"Dånet från dess vingar var som
dånet från stora vatten" - - -

"jämförbart med Guds härlighet",
säger han om helhetsintrycket.

För att skildra det som man helt saknar kunskap om blir man tvungen att tillgripa liknelser. Vi har ju själva drabbats av något liknande och kallar UFO:s för "flygande tefat", hävdar Blumrich.

Vad som för UFO-entusiaster kanske är särskilt intressant är att på ett trettiotal sidor i slutet av boken, en teknisk bilaga, kommer Blumrich in på beräkningar som visar att ju längre "Hesekiels rymdskepp" utvecklas, desto mer tenderar

forts på sid 23.